

KOUNOVSKÝ

vydává obec KOUNOV

OBČASNÍK

Prosinec 2021

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ. Ještě před nástupem další vlny epidemie nemoci covid se 18. září, poprvé po roce a půl, uskutečnilo v Kounově vítání nových občánků. Slavnosti se zúčastnilo osm dětí se svými rodiči a dalšími příbuznými.

Kolik budeme platit za svoz odpadu?

Od roku 2030 nebude v České republice možné ukládat na skládky recyklovatelný nebo využitelný odpad. Tomuto cíli se přizpůsobuje i nová česká legislativa. Jejím úkolem je zajistit postupné zvýšení recyklovatelné a využitelné složky komunálního odpadu a zároveň zvýšit tlak na výrobu ekologičtějších, znovu využitelných obalů, které nebudou končit na skládkách, ale poslouží jako druhotná surovina k výrobě nových obalů nebo jiných výrobků.

Přestože se zvyšuje podíl lidí, kteří odpad třídí (ze zhruba

25 % v roce 1997 na současných 73 %) a zvyšuje se i množství vytríděného odpadu, končí na skládkách stále ještě 46 % veškerého komunálního odpadu. Cílem je snížit toto množství na 10 % v roce 2030. V současnosti vyprodukuje deset milionů obyvatel České republiky zhruba šest milionů tun komunálního odpadu za rok. Celkové množství vyprodukovaného odpadu je však mnohem vyšší, blíží se ke čtyřiceti milionům tun. To znamená 3,5 tuny odpadu na každého obyvatele republiky.

Pokračování na str. 3

Nemovitostí připojených k čistírně odpadních vod přibývá. Už jste se připojili také?

Nová čistírna odpadních vod úspěšně prochází zkušebním provozem, vzhledem k rostoucímu počtu připojených nemovitostí byla aktivována i druhá čistící sekce. Drobné závady na chodu čističky se daří průběžně odstraňovat, takže provoz zařízení není nijak podstatně narušen. Procento nemovitostí připojených ke kanalizaci, potažmo čistírně, postupně stoupá.

Rychlejší připojování nemovitostí povzbudila obec nulovou sazbou stočného do konce letošního roku. Pokud jste tuto příležitost ještě nevyužili, pospěšte si a připojení nadále neodkládejte, připojení nemovitosti za zvýhodněných podmínek je možné pouze do konce letošního roku. Majitelé, kteří svou nemovitost připojí ke kanalizaci až po Novém roce, nemohou již s odpuštěním stočného počítat. Naopak musí počítat s tím, že poplatek za připojení bude v roce 2022 pravděpodobně zvýšen.

Vzhledem ke zprovoznění kanalizace a čistírny odpadních vod nebude obec nadále tolerovat vypouštění splašků do dešťové kanalizace. Tomuto nešvaru hodlá zamezit i pomocí kamerových zkoušek kanalizace. Doložené případy vypouštění splašků do dešťové kanalizace předá ke správnému řízení odboru životního prostředí MěÚ Rakovník.

Nový chodník a cesta pro bezpečnější chůzi a jízdu

Obec pokračuje ve zvyšování bezpečnosti provozu a jízdního komfortu v obci. V ulici od křižovatky u benzinové čerpací stanice směrem k železniční stanici byl dokončen chodník včetně osvětlení. Místní komunikaci u Probiosu, navazující na pěšinu do Milostína, získala nový asfaltový povrch. Úprava povrchu na parkovišti u Tří lip byla vzhledem k finanční náročnosti přesunuta na příští rok.

Způsob hrazení stočného

Způsob hrazení stočného:

1) Jako platbu za odvod a likvidaci splaškových vod odváděných z nemovitosti dle skutečné spotřeby vody (m^3) z vodovodního řádu odečtem z vodoměru.

2) Jako platbu za odvod a likvidaci splaškových vod odváděných z nemovitosti v kombinaci skutečně spotřebované vody z vodovodního řádu (odečtem z vodoměru) a retenční nádrže z vod dešťových, místo nátlaku použití vod dešťových ke splaškovým účelům. V takovém případě si však majitel musí na vlastní náklady zajistit měření spotřebované vody z retenční nádrže dalším odděleným vodoměrem.

3) Jako platbu za odvod a likvidaci splaškových vod odváděných z nemovitosti paušálem, a to za každého trvale hlášeného obyvatele v dané nemovitosti ročně. Vlastník je povinen platit sazbu stočného i za každého obyvatele, který v daném objektu bydlí, ale není zde trvale hlášen, přičemž je povinen tuto skutečnost vždy bez zbytečného odkladu oznámit obci. Bude-li zjištěno, že v objektu trvale žije osoba, která nebyla vlastníkem nemovitosti nahlášena, je obec oprávněna odběrateli za tuto účtovat stočné zvýšené o 100 %.

4) Jako platbu za odvod a likvidaci splaškových vod odváděných z nemovitosti v kombinaci s odběrem vody ze studny a z vodovodního řádu. V takovém případě si však majitel musí na vlastní náklady zajistit

měřené místo vodoměrem spotřeby vody ze studny, kterým prokáže výši kombinované spotřeby vody pro výpočet stočného. Vodoměr musí být certifikován a řádně zaplombován.

Sazba měřeného ročního stočného počínaje rokem 2022 je stanovena ve výši 47 Kč/ m^3 splaškové vody včetně DPH.

Sazba paušálního ročního stočného je obcí Kounov počínaje rokem 2022 stanovena na 1650 Kč/osoba.

Nahlášení zvolené sazby pro stanovení stočného měřením vodoměry nebo paušálem je vlastník nemovitosti povinen nahlásit OÚ od 3. 1. do 7. 1. 2022, a to v úředních hodinách, nejlépe SMS zprávou na telefonní číslo 778 084 656 nebo emailem na: kounov@obec-kounov.cz.

Ve zprávě uveďte tyto údaje:

- jméno a příjmení,
- datum narození,
- adresa trvalého bydliště,
- doručovací adresa (pokud se liší od adresy trvalého bydliště).

Na základě těchto údajů bude mezi obcí a vlastníkem nemovitosti uzavřena smlouva o podmínkách připojení na splaškovou kanalizaci.

Odečty vodoměrů pro zvolenou sazbu měřením vodoměru proběhnou 10. 1. až 14. 1. 2022.

Smlouvy o podmínkách připojení na splaškovou kanalizaci se budou uzavírat od 17. 1. do 21. 1. 2022.

Za stočné se budou platit zálohy ve výši minimálně 300 Kč měsíčně.

Pohled do minulosti Kounova

Návrsí pod kostelem svatého Víta a zvonicí okolo roku 1910

Stručně z obce

- Obec zakoupila **kolotoč pro malé děti**. Kolotoč bude instalován na jaře v areálu sokolovny.

- Obec **děkuje kounovským dobrovolným hasičům** za obětavou pomoc při srpnových záplavách a za odstranění stromu padlého na budovu hostince u Tří lip.
- V areálu mateřské školy byla instalována **nová pergola**.
- Obec Kounov chce **zachránit budovu místní železniční stanice** před navrženou demolici.
- Nové hejtmanství Středočeského kraje požaduje po obci Kounov zaplatit na dopravní **obslužnost vlákových spojů 135 000 Kč ročně**.

Zvelebování školy pokračuje, oslavy jubilea opět odloženy

Pokračovaly také úpravy ploch a terénu v okolí školní budovy. Vznikl zde mimo jiné i nový nájezd na hřiště. Ve zvelebování školní budovy i celého areálu bude obec ve spolupráci s vedením školy pokračovat i nadále.

Nepříznivý vývoj covidové epidemie zapříčinil již podruhé odsunutí oslav devadesátého výročí otevření nynější školní budovy. Kvůli nejisté prognóze ve vývoji epidemie byly oslavy odloženy na neurčito. Jako připomínku tohoto významného jubilea, které patří k důležitým mezníkům nejenom Kounova, ale i celého regionu, hodlá obec vydat v příštím roce alespoň stručnou publikaci (v rozsahu brožury o historii sokolovny), která by shrnula okolnosti vzniku budovy a připomněla osobnosti, které se o její stavbu zasloužily, zejména školského a sokolského činovníka Rudolfa Veselého.

Kolik budeme platit za svoz odpadu?

Pokračování ze str. 1. Jedním z nástrojů, jak snížit množství odpadu ukládaného na skládky, je podpora produkce takových výrobků, při jejichž výrobě se použije co nejvíce recyklovatelných materiálů, vzniká co nejméně odpadu, namísto vyhození je bude možné opravit a pokud již oprava nebude možná, půjdou snadno rozebrat na jednotlivé recyklovatelné části tak, aby množství odpadu, které už nebude možné dále zužitkovat, bylo co nejmenší. Dalším nástrojem, jak snížit množství odpadů, končících na skládkách, je ještě důslednější recyklace komunálního odpadu přímo v domácnostech. Ačkoliv se množství lidí, kteří odpad třídí, zvyšuje a roste i podíl vytríděného odpadu na celkové produkci komunálního odpadu, na skládkách stále ještě končí příliš mnoho odpadu, který by mohl nalézt další využití a uplatnění. Třetím nástrojem ke snižování množství skládkovaného odpadu je zvyšování ceny za ukládání odpadu na skládkách. Do roku 2029 vzroste ze současných pěti set korun na téměř dva tisíce.

Pro obec Kounov to znamená, že za uložení nevytríděného odpadu zaplatí v následujících letech čtyřikrát tolik, nehledě k předpokládanému růstu nákladů za zajištění svozu odpadů a dalších průvodních výdajů. Likvidace odpadů je a bude čím dál dražší a obce i občané se tomuto faktu musejí přizpůsobit. Jedinou cestou, jak náklady na likvidaci odpadů udržet na přijatelné úrovni, je důsledné třídění a tudíž snižování nevytríděné složky komunálního odpadu, která končí na skládkách. A také osvojení si návyků, které pomohou předcházet vytváření odpadů, tj. například nákup výrobků pouze v recyklovatelných obalech, využívání služeb bezobalových obchodů, opakované používání textilních nákupních tašek namísto jednorázových, nákup opravitelných přístrojů a nikoliv výrobků na jedno použití atd. Je to jednoduchá rovnice – čím méně odpadu vytvoříme, tím méně za jeho odstranění a likvidaci zaplatíme.

Každý z nás je odpovědný za odpad, který vytváří, a zákonná povinnost obce tento odpad převzít a postarat se o jeho náležitou likvida-

ci na této osobní odpovědnosti nic nemění. Její zanedbávání však má za následek zvyšování obecních výdajů na likvidaci odpadů, které se pak nepříznivě promítá do sazby poplatku za svoz a likvidaci odpadu pro občany a domácnosti.

Náklady na likvidaci komunálního odpadu tvoří v současnosti výraznou část obecního rozpočtu obce Kounov, a to zhruba deset procent ročních celkových výdajů!

Obecní zastupitelstvo se v současnosti v souvislosti s novým zákonem o nakládání s odpady usilovně zabývá stanovením výše poplatku za svoz a likvidaci komunálního odpadu na příští rok. Vzhledem k výraznému nárůstu poplatků za skládání a dalším okolnostem je však už v tuto chvíli jisté, že poplatek pro rok 2022 bude vyšší. O kolik, to je předmětem probíhajících jednání. Snahou obecního zastupitelstva je udržet zvýšení poplatku v přijatelné výši, zároveň však nechce na likvidaci odpadů nepřiměřeně doplácet na úkor výdajů, směřujících do rozvoje Kounova.

Zvyšování poplatku musíme nevyhnutelně očekávat i v dalších letech. Zda půjde pouze o mírné zvýšení nebo o dramatický skok záleží především na každém z nás. Na zodpovědném přístupu každého občana Kounova k vytváření odpadu, jeho třídění a likvidaci.

Nový autobusový spoj z Prahy do Žatce bude zastavovat v Mutějovicích

Nové přímé autobusové spojení mezi Prahou a Žatcem zavádí od 13. prosince Středočeský kraj a Ústecký kraj v rámci Pražské integrované dopravy (PID). Autobusy mezi Prahou a Žatcem budou projíždět jak v pracovních, tak víkendových dnech přes Krupou (Šustnu), Hředle, Mutějovice, Nesuchyni, Milostín a Svojetín, a to zhruba desetkrát denně v obou směrech ve všední den a čtyřikrát denně o víkendu. Cesta z Mutějovic do Prahy, Zličína potrvá hodinu a pět minut. Podrobný jízdní řád a další informace k novému spoji najdete na internetových stránkách Pražské integrované dopravy www.pid.cz.

Malířka Hildegarda Novotná

Malířku Hildegardu Novotnou nešlo přehlédnout. Velké tmavé oči, rudě nalíčené rty, pestrobarevné šaty, střevíčky na vysokém podpatku a u krku rubínový přívěšek ve tvaru slzy. V socialistické vesnici, kde se chodilo v montérkách, gumovkách a teplákách, působila jako bytost z jiného světa. Okolí ji považovalo za výstřední. Od malička byla odlišná. Jenže ne způsobem, o který by sama stála. Život jí ztěžovalo vážné postižení páteře.

Tělesnou nedostatečnost u ní vyvažoval mimořádný výtvarný talent. Malovala věci a výjevy, které ji bezprostředně obklopovaly. Na dochovaných obrazech například několikrát zachytila scénérii, na kterou se den co den dívala z okna svého domu. Rybníček za silnicí a za ním hřbitovní zeď. Jednou rybníček namalovala v barevném vodopádu podzimního listí, jindy jako zamrzlou plochu, posetou postavičkami malých bruslařů. Oba obrazy patří

Nahoře: **Autoportrét (1952)**
Vlevo: **Zima na rybníce**
(nedatováno)

k jejím nejpodařenějším. Pro Hildegardu Novotnou platilo totéž, co pro krušovického Václava Rabase. Nejlépe jí šly pohledy na místa, které důvěrně znala a každodenně vídala. Malovala všechno, co ji zaujalo - družstevníky, pracující na poli, prázdné venkovské uličky ale i harmonická květinová zátiší nebo autoportréty. Její obrazy jsou rozeté v domácnostech po celém zdejší kraji.

Hildegarda Novotná se narodila 11. června 1925 v Kounově. Dochovalo se několik jejích fotografií ze školních let, kde sedí mezi spolužáky před kounovskou školou. Učitel ji posadil do první řady, protože vzadu by se ztratila. Je nejmenší a vážná. Pod přilbou tmavých vlasů s hluboko zastřiženou ofinou se dívají dvě smut-

né oči. Všechny spolužačky se na fotografování oblékly do bílého, jen Hildu poslali ten den do školy v tmavém. Přes ramena má přehozenou pelerínu, která zakrývá její tělesnou vadu, a dlaně drží zlehka složené v klíně, jako by pod nimi ukrývala křehkého motýla.

V říjnu 1938 připojil Hitler Kounov ke své říši a Češi, kteří do vsi přišli až po vzniku Československa v roce 1918, museli zase odejít. Byli mezi nimi i Novotní s tehdy třináctiletou Hildou. Jako většina kounovských vystěhovalců odešli jen přes kopec, do sousedních Mutějovic, kde se pak usadili natrvalo. Žili vedle kostela svatého Prokopa, v domku s okny obrácenými k silnici. Za silnicí se pod korunou staré památné lípy vlnila hladina malého rybníka a za rybníkem se bělala hřbitovní zeď s černou železnou bránou, která při otevírání protivně vrzala.

Nadání malovat krásné obrazy se u Hildy projevilo už v dětství. Nejraději by malováním trávila veškerý čas, jenže člověk také musí být z něčeho živ. V roce 1943 dokončila studium na odborné škole pro ženská povolání,

ale do kanceláře k psacímu stojí se jí nechťelo. Vábení štětců a plátna bylo silnější. Svůj výtvarný talent rozvíjela nejprve na Rotterově soukromé malířské škole a potom na pražské Státní grafické škole u profesora a zároveň ředitele školy Josefa Solara, specialisty na knižní grafiku a písmo, umělce, vyznamenaného za své grafické dílo mnoha prestižními evropskými cenami.

Pod Solarovým vedením si osvojila grafickou tvorbu, ale zároveň nadále pilně malovala akvarelem, olejem a pastely a neustále kreslila. Školu dokončila v roce 1949 a ve výtvarném studiu hodlala pokračovat. Úspěšně složila přijímací zkoušky na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a v oboru dějiny umění chtěla dosáhnout doktorátu. Její plány však překazila zhoubná nemoc, která jí nedovolila ve studii pokračovat.

Opustila vysokou školu a vrátila se k rodičům do Mutějovic. Našla si zaměstnání v kancelářích místního zemědělského družstva, kde pracovala jako sekretářka předsedy. Malování musela odsunout na vedlejší kolej, ale nikdy se ho nevzdala úplně. Zůstalo její vášní, jejím útočištěm před šedí a smutkem okolního světa až do konce jejího krátkého života.

Zemřela 15. září 1975 ve věku pouhých padesáti let.
Roman Hartl